

మరొక మాజీల గాఢమ భండారు పర్వతాలరావు

'మాజీ' అంటే కుర్చీ దిగిపోయిన దొరబాబుని అందరకూ తెలిసిన సంగతి. కాని 'మాజీ' మాత్రం ఆ 'మాజీ' కాదు సుమండీ!

'వలుకు వలు విధాలు' అన్నారు తమ బోటి పెద్దలు. కొందరు మాట్లాడితే వీణ మీటినట్లుంటుంది. కోయిల కూసినట్లు

ది. వలుకులలో తెనె లొలికిపోతాయి. మరి కొందరుంటారు గార్లభస్మరులు. ఒక్కొక్కళ్ళు మాట్లాడితే డబ్బాలో రాళ్ళు గలబరించి పోస్తున్నట్లుగా ఉంటుంది. లేదా కట్టి

విరిచిన ట్లనిపిస్తుంది. ఇక మన దేవుళ్ళ సంగతికి వస్తే అంతా మేఘ గంభీర నిన్యనులే' మరి. అంటే ఏమిటో నాకూ తెలియదు

నిజం చెప్పాలంటే. అదేమిటి! అట్లా ఉరుము తున్నారా? అప్రస్తుత ప్రశంస ఎందుకనా! మీరూ మేఘ గంభీర నిన్యనులేనని నా కర్ణమ

యిందిగానీండి, ఒక్క క్షణం తాళితే మనవి చేస్తాను మాజీల సంగతి.

వలుకువలువిధాలు-మాట్లాడే తీరును బట్టి కాక, మట తీరును బట్టికూడా. అన్ని వేళ్ళూ ఒక్కలా ఉండనట్లే, అందరూ ఒక రకంగా ఉండరుగదా! అయినా అందరు మాట్లాడే

తీరూ ఒకే రకంగా ఉండాలని ఓ గొప్ప మతలబు పెట్టేశారు షున పెద్దలు:

"నత్యం బ్రూయాత్
ప్రియం బ్రూయాత్
న బ్రూయాత్
నత్యమప్రియం
ప్రియంచ
నాన్యతం బ్రూయాత్
ఏవద్ధర్మ
ననాతనః"

నత్యమే చెప్పాలట. ప్రియం చెప్పాలట. నత్యమే కదా అని అప్రియం చెప్పకూడదట. కూరలో ఉప్పుక్కువయింది నత్యమే. ఆ మట వైకంటే అర్థాంగికి అప్రియమేకదా! అందుచే

త నోర్కూనుకుని భోంచేయాలి (నోర్కూనుకుని ఎలా తినటం లాంటి చొప్పదంటు వ్రశ్శులడ

క్కండా) కాదూ, కూడదని పై కనేశా రనుకోండి-ఓ వారం రోజుల పాటన్నా ఉప్పులేని చప్పటి కూరలు తినక తప్పదు.

అలాగే ప్రియం కదా అని అసత్యం చెప్పరాదట. సుత్తిమతులకు, స్తుతిమతులకు ఇంతకంటే అశనిపాతం ఉంటుందా? వచ్చేనె, లలో తప్పక వట్టుచీరె కొనిపెడతానని ఒట్టువే

సిన వడకటింటిలో వెన్నల వెలుగులు నింపుకోటానికి, 'అకాశం దించాలా, నెలవంక తుంచాలా, సంగలో ఉంచాలా-అంటూ డ్యూయె

ట్లు పాడటానికి ఈ రూ లడ్డెస్తుంది. ఓట్ల తీరునాళ్ళలో జనానికి అరచేతిలో వైకుంఠం చూపించి అయిదేళ్ళదాకా అధికార పీఠాల ను ఆక్రమించేసుకోడానికి అంతే! అయితే ఈ

మతలబులన్నీ అమలుకాని వర కట్టు నిషేధ చట్టంలా అటిక మీద నిద్దరో తుంటాయి గనక ఎవరికీ బెంగక్కరలేదు.

ఆ విధంగా వలుకులన్నీ ఒకే మూ సలోకి లాగాలని మనువుగారు చేసిన మతలబు సాగలేదు గనక వలుకు వలు విధా లయినట్లే

వలికేవారు వలు విధా లయినా రండి! ఎలా గంటారా! కాస్త ఆగండి! కట్ మాజీ వస్తున్నాడు. వలుకరిస్తాను. కాస్త దూరంగా నిలబడి

గమనిస్తుండండి, ఏం జరుగుతుందో...
"నమస్కారం! కట్ మాజీ."
"ఎవరూ! కనబడి చావటల్లా! ఇలా దగ్గరకు తగలడు!"

"నేనేనండి!"
"నేనే, నేనే నని కాలిరిగిన కోడిపిల్లలా అరవకపోతే పేరు చెప్పి చావరాదూ!"
"పోరపాటున కదిలించా, సెలవు."
"అమోరించు."

ఇలా కటువుగా మాట్లాడే వారిని క్లుప్తంగా, గౌరవంగా 'కట్. మా. జీ' (గారు) అంటారు. కట్ మాజీ క్షబ్బుకు నాటికీ, నేటికీ అధ్యక్షుడు అగ్నిహోత్రావధానులే. ఆయన ఆశీర్వచనం-నీ ఇంట కోడి కాల్పా'అన్నది ఆ క్షబ్బుకు జాతీయ నినాదం.

కటువుగా వలకకపోయినా కారం రాచినట్లు మాట్లాడే వారిని కా. మా. జీ లంటారు. ఆ వచ్చే అత్తమ్మను కదిలిద్దాం:

"కోడలు పిల్ల వచ్చినతర్వాత వనీ అడి అందుకుంటూ చేతిక్రింద..."
"లేకేమమ్మా! ఆవిడ స్నానాలూ, జడలూ, ముస్తాబులూ- ఆయ్యో! అన్నీ వనులేగా అందుకుంటూనే ఉంది."

ఇక కోడలమ్మ...
"అత్తగా రున్నారమ్మా..."
"వారు లేకుండా ఎలాగండీ జగత్తు నడిచేది..."
"అవును, మంచిమనిషి..."

"మరే!కాదని బతకటమే."
కామాజీలనే వుల్లవిరుపు మటల వారని, లేక 'పుల్.మాజీ'లనికూడా అంటారు.

పోతే కోమాజీ పరిచయం కాని వాళ్ళుండరు. అడుగే! దయ చేస్తున్నాడు,ఇటే!తట్టుకోండి.

"ఎవండోయ్! ఇక్కడున్నారేమిటి! నర్సీన కమీషన్లో ఏవయినా పనా? మొగమట వడకండి.చెప్పేయండి! మెంబరంతా మన క్లాస్ మేట్లే గదా! కాకపోతే సె.ఎమ్.తో చెప్పించనా! మనాడేగా.రండి! కాఫీ తాగిద్దాం. ఈ హోటల్ ప్రావ్రయిటర్ కు మన

మంటే తగని ఇది లెండి! కిందటిసారి. . .

ఎక్కు జోమి మళ్ళీ కలుస్తా.మినిస్టర్ బామ్మర్ని పిలుస్తున్నాడు. . ." ఇలా సొరకాయలు కోస్తూ మాట్లాడేవారిని సాకోమాజీలు,లేకకోమాజీలంటారు. వీరనే స్వకుమలనీ అంటే స్వకుచమర్దను

లనీ అంటారు.
అన్నట్లు బొట్టు పెట్టుకోవ్వారా,లేదా! కాస్త మట్టో మసో తీసుకుని మొహాన రాసుకోండి!ఎంలేదు దిమాజీ వస్తున్నది:

"మీ చంటాడు ఇప్పుడు బాగున్నాడండీ వండాలె,గుండాలె ఒళ్ళు చేసిన. అన్నట్లు మీ పెద్దాడు వస్తున పాసయ్యట్టగా! అరె! అది మీ పొట్లపాదే. ఆ మధ్య మీరేదో తవ్వతుంటే చూశా.అప్పుడే ఎంతయిందీ,బారెడు బారెడు

కాయలు నందు లేకుండా చూడ ముచ్చటగా ఉంది. మా ఇంట్లో పాడయిపోయింది పాడు చీడవట్టి. ఎందుకయినా మంచిది,ఓ దిష్టి పిడత తగిలించండి. పాడు కళ్ళు,దిష్టి

కళ్ళుంటాయి. మరిచా. నా మతిమండా.ఓ గన్నె కాఫీపాడి. . ." దిష్టిమటలవారే దిమాజీలు. కా సేవు వీరి మటలు వింటే దృష్టి

దోషాలు నమ్మనివారుకూడా దిష్టి తగిలి దిమ్మె రపోతారు.

కొంతమంది మాట్లాడుతుంటే- ముఖ్యంగా సభల్లో, క్లాసురూముల్లో- అని మిమలుకూడా కునుకుతారు, జోకోట్టినట్లు. ఈ లాలి మటల

లామాజీలు సెన్సనీ,ఆర్థ నీ,తెలుగనీ, హిందీఅనీ,ఇంగ్లీషనీ లేకుండా అన్ని క్లాసులలోను, అధికార సమశాలోను, శాసనసభా సమశాలోను, బహిరంగ సభల్లోను తగులు

కుంటారు. పెకింగ్- ఇప్పుడు పాజింగ్ అంటు

న్నారే, ఏమంటున్నారే మరి లామలందర్నీ బయటికి పంపింది పంచనలామను, లా.మ. జీలను తప్ప.

లామజీల సగ్గేత్రీకులే తామజీ, సామజీలు. తామజీలు చాలా తాపీగా మట్లాడతారు అర గంట కో మట కాకి రెట్ట వేసినట్లు.

“ఇదే నా రావటం. . . ?”

“అక్కడంతా కులాసా. . . ?”

“...” చిరునవ్వు. (అమ్మయ్య, బతికించాడు. అంతా కులాసాయేనన్నమట!)

“పిల్లలంతా పానయ్యారా ?”

“పెద్దాడు. . .” (తప్పాడా, పానయ్యాడా. . . తేల్చండి, స్వామీ! నన్నెన్నుతో చంపక). కాఫీ తాగుతూ. . . “పెద్దాడు... ”

వీళ్ళనే నాన్నుడు స్వాములనీ అంటారు. వీరిటు చివరయితే, సామజీ లటు చివర.

సాగదీ సాగదీ సాగదీ చెప్పిన మటలే మళ్ళీ మళ్ళీ చెబుతూ సశేష నవలారాజుల్లా మనల్ని సాగ (చావ) గొట్టేస్తారు సాగుడుమటలవారు. వీరినే దీర్ఘసుత్తులని వ్యవహరిస్తుంటాం.

విన్నా, మట్లాడుకున్నా కొంచెం హాయిగా ఉండేది హాస్యపు మటల హామజీల దగ్గరే.

“అన్నం రెల్లుతున్నారే ?”

“వడదెబ్బ తగిలింది.”

“ఏం, అబ్బురమండీ! శీతాకాలపు పొడుట...”

“మా స్నేహితుడింటికి వెళ్ళాగా వేడి, వేడి వడలు తగిలించాడు. మిత్రుడు నరదా వడుతున్నాడని నాలుగు అదనంగా లాగించా!”

“ఎందు కా నవ్వు ?”

“నువ్వు నవ్వుతుంటే. . .”

“నే న్నవ్వితే మీరు నవ్వాలా ?”

“లేదు! కాని ఏడి స్నే కంగారు వడతావని. . .”

ఇలా వాళ్ళిద్దరి మధ్య ఎడతెగని చతురేక్షుల జాలు.

అనుకోకుండా హాస్యం వుట్టించే మటలు చెప్పేవారు ‘అహామజీ’లు.

“ఏం సనిమా అడుతున్నది, ఇందులో. . .”

“అండర్ రిపెయిర్స్. . .”

“ఇంగ్లీషా ? బాగుంటుందా ?”

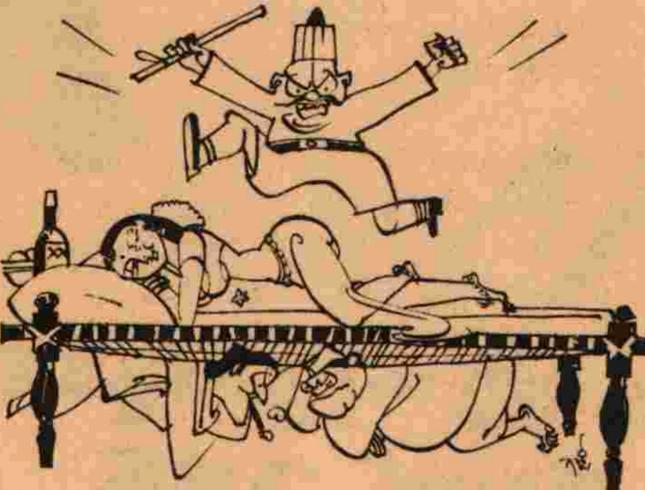
ఒక పెద్దమనిషి అమెరికా వెళుతున్నాడు అక్కడకే పెద్ద నభలో మట్లాడటానికి. మిత్రుడు నలహా ఇచ్చాడు “వాషింగ్టన్ గురించి కూడా మీరు నాలుగు మటలు చెబితే బాగుంటుంది.”

“ఎందుకూ! నా ప్రోగ్రామ్లో వాషింగ్టన్ లేదు.”

హామజీలకు, అహామజీలకు తెలుగునాట కొరత లేదని జనశ్రుతి.

మటలతో హాయిని పంచి, మంచిని పొందే తేనె మటల వారిని తేమజీ లంటారు. వీరు

అనలు తేనె మటలవారు- అతేమజీలని నకలు తేనె మటలవారిని నతేమజీలని రెండు రకాలు. నతేమజీలను తేనె వూసిన కత్తులని మఝుమటలవారు లేక మఝజీలని అంటారు. మఝజీ క్లబ్బుకు మొదట శకుని అధ్యక్షుడుగా ఉండేవాడట. గిరిశాలు, రాజకీయ గిరిశాలు వచ్చి ఆయన్ను ‘టాపుల్’ చేశారు. ప్రస్తుతం ఏ క్షణాన ఎవ డధ్యక్షు డవుతాడో తేలనంత వేగంగా మఝిపోతున్నారు. అధ్యక్షపదవి కోసం వారి పాట్లు చూస్తుంటే మధురవాణి ఇంట మంచం కింద దూరిన గిరిశం, రామప్పంతులూ గుర్తుకు వస్తారు. ఇప్పటికీ రాజకీయ మధురవాణుల మంచాల కింద పోలీసు అప్సారావులు వాళ్ళ కోసం వెతుకుతూనే ఉన్నార!

తేనె మటల వారిలో ముఖ్యులు ఇన్నూరెస్సువాళ్ళు. వీరి వృత్తిలో కట్మజీలు, కామజీలు వనికీరారు. అనలు సంగతి చెప్పకుండా అలా అని ఏమీ దాయకుండా చెప్పి, మెప్పించి, ఒప్పించి, పాలిసీ ఇప్పించి ప్రీమియం కక్కించటం మహా గొప్ప ఒడుపు. వట్టు జారటానికి జిడ్డు వట్టిస్తారు దొంగలు. జిడ్డులా వట్టి ఉడుంవట్టును మించుతారు ఈ దొరలు. వాళ్ళు చెప్పేదాని సారం ఇలా ఉంటుంది:

“నీవు ఎప్పుడో ఒకప్పుడు చావక తప్పదు. రేపే చస్తావో, ఇవాళే చస్తావో ఎవడెరుగు? నువు చస్తే నీ వెళ్ళాం, పిల్లలు బజార్ను వడి అడుక్కు తినాల్సిందేగదా! ఆ చచ్చేదేదో ఇన్నూరెస్సు చేసే చస్తే వాళ్ళకు భద్రత. బతికున్నావా బలుసాకు తినక్కరలేదు. మెచ్చూర్ అయిన పాలిసీ మొత్తం తిని రాజాలా గడువు.”

ఇలా చెబితే బిజినెస్ రాదుగదా, “అప్రాచ్యవు వెధవా! పొద్దుటే దాపురించి అమంశీలం వలుకుతావా!” అంటూ అగ్నివో!

త్రావధానుల మఝు అక్షింతలు చల్లినపైన మక్కె లిరగదీస్తాడు. అదే భావాన్ని తేనాజీలు వచ్చి మనకు తీయటి వటిక బెల్లవు వలుకులలో చెప్పి, వచ్చని చెట్టు చూపించి నొప్పి లేకుండా కాలిముల్లు తీసినట్లు మనింట్లో టీ తాగి, మన పైకం వుచ్చుకుని మనతో థాంక్స్ చెప్పించుకుని. . . ఏం చెప్పను ఆ తేమజీల ఘనత!

కొంతమంది వుట్టుకతోనే తేనెమటలతో వుడతారు. అమృతంలో భావన చేసిన అధరాలు తగిలించుకున్న ఏ అందమైన నర్సీ వాళ్ళు వుట్టగానే వాళ్ళ నోరు ఎంగిలి చేస్తూ ముద్దెట్టుకుని ఉంటుంది, నందేహం లేదు. వీరిని ఉత్తమ తేనె మటలవారిని, ఉతేమజీలని అనవచ్చు. వీరు ప్రియంగా మట్లాడతారు. కాని అందుకోసం అనత్యం వలకరు. అవనరమయినంతవరకు నత్యాన్ని నవరిస్తారు, లేక దాస్తారు.

మనం: “ఆ అబ్బాయి చూడండి! బానంత బొర్రా అదీ!”

ఉతేమజీ: “కుర్రాడికేం నిక్షేపంలా ఉన్నాడు కాస్త బొద్దు! అంతే!”

మనం: “ఆ రంభను చూడండి. ఎవడితో చూసినా అదే.”

ఉతేమజీ: “అవును, కాస్త సోషల్ ముఖ్యంగా సోమయాజులతో.”

మనం: “ఆ అనురుడిగాణ్ణి చూశారా! ఒంటి కాలి వెధవ. . .”

ఉతేమజీ: “నిర్విరామ కృషికి అతన్నే చెప్పుకోవాలి. ప్రతివాడిమీదికీ ఒంటికాలి మీద లేస్తాడనే గాని అజాతశత్రు వనుకొండి!”

మనం: “చప్రాసీల టీలో తగిలించినట్లు చక్కెర పానకం చేశారు కాఫీ, ఛీ!”

ఉతేమజీ: “అమృతం సుమండీ ఒక్కొక్కళ్ళ చెయి తీరే అంత!”

మనం: “వాళ్ళబ్బాయి అలా కోశాడా తా నో బృహస్పతినని. తప్పి కూచున్నాడు.”

ఉతేమజీ: “కంప్యూటర్ యుగం. వునాది గట్టి వడుతుంది. ఈసారి ఫస్టన పానవుతాడు. విజయభవ!”

ఇలాంటి చిక్కని, దొరకని ఉతేమజీ ఒక జిల్లాలో కలక్టరుగా వచ్చాడు. పెద్ద అధికారులందరికీ ఓ మీటింగ్ పెట్టాడు. కలక్టర్ పంక్తువల్ అని విని అంతా ముక్తే వచ్చారు, లేట్ లతీఫ్ జాయింటు కలక్టరు తప్ప. అలస్యంగా వచ్చి కూచుంటున్న జాయింటు కలక్టర్ని చూసిన కలక్టరుగారు చిరునవ్వు నవ్వి, “సారీ! రావ్! మీకన్నా మేం కాస్త ముందొచ్చినట్లున్నాం” అన్నాడట.

అలా నత్యంగా అప్రియం కాకుండా, ప్రియంగా అనత్యం కాకుండా మట్లాడే నేర్పు మనందరం సంతరించుకుంటే ప్రపంచమే సుఖశాంతి నిలయమై, ఇంద్రుడి వేయి కన్నులూ కుట్టెట్లు చేస్తుందేమో!